

OGLAŠAJTE V
NAJSTAREJŠEMU
SLOVENSKEMU
DNEVNIKU V OHIO
★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE OLDEST
SLOVENE DAILY
IN OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXIX.—LETO XXIX.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) JANUARY 21, 1946

ŠTEVILKA (NUMBER) 14

700,000 jeklarskih delavcev odšlo na stavko

Stališče Sov. Rusije
v organizaciji
Združenih narodov

Rusija smatra slogu
med velesilami za
podlago uspeha

LONDON, (O.N.A.) — Na prvem sestanku delegatov velikih petih sil je Andrej Gromiko, predstavnik Sovjetske Rusije, odkrito povedal svojim tovarišem, da morajo velesile, ki imajo največ vpliva, vedno složeno napostovati.

Rusko stališče je, da male države ne smejo priti do pretiranega vpliva v organizaciji. Gromiko, ki je ruski ambasador v Zed. državah, je naslovil svojo opombo pred vsem ameriškim delegatom, kar je nekoliko preplašilo Angleže, ki se boje, da jih Rusi ne bodo upoštevali kot popolnoma enakopravne v pogledu sile in prestiže, v Zed. državah. Jasno je, da leže v tem mnoge nevarnosti za Veliko Britanijo.

Rusi nedvomno smatrajo, da je reševanje svetovnih problemov v svetu velikih sil težko in da je malo lažje v zboru velikih treh. Ako bi se posvetovale le dva, bi bilo neprimerno lažje. Britanci bodo poskušali dokazati, da je to naziranje zelo nevarno za bodočnost organizacije. Verjetno je, da je to tudi mnenje ameriške delegacije. To da obenem je videti, da je začelo angleško zunanje ministrstvo uvidevati, da je najožje prijateljstvo s Francijo potrebno Angliji, ako hoče ohraniti svoj veliki vpliv v mednarodnem svetu.

"Micki je treba moza"

Dramsko društvo Ivan Cankar pada v nedeljo 3. marca na odru Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., narodno veselje "Micki je treba moza", v štirih dejanjih. Spisal Vinko Korže. V tej igri je dramatizirana prava dravskopoljska očeet, nekaj posebnega, kar se nismo imeli. Celo četrto dejanje prikazuje razne ceremonije, ki se godijo v hiši, ko se ženina in nevesta vrnejo od poroke. Opozorjamo občinstvo, da si zapomnite ta dan in udeležite se predstave.

Milijonska poštna nakaznica

Collinwoodska postaja clevelandске pošte je v torek izdala poštno nakaznico s številko en milijon. Ob tej priliki so se vršile manjše ceremonije, ko se je preskočilo nazaj na številko 1 poštna nakaznica.

Collinwoodska podružnica je tretja, ki je v teku svojega poslovanja dosegla milijonsko številko. Sedanjni načelnik te postaje je Chester Leland in pošta se nahaja od leta 1928 v sedanem prostoru, nekoliko južno od St. Clair Ave., na E. 152 St.

TRUMAN BO DANES
POROČAL KONGRESU

WASHINGTON, 20. januarja — Jutri bo predsednik Truman podal kongresu svoje poročilo o stanju Unije, obenem pa bo podal svoja priporočila glede proračuna zvezne vlade za prihodnje fiskalno leto.

Krasen uspeh poslovnega večera za goste iz domovine

Jugoslovansko ženstvo skupno manifestiralo za pomoč ljudstvu v domovini

V petek večer je slovensko ženstvo v Clevelandu priredilo v S. N. Domu na St. Clair Ave. poslovilni večer za delegacijo Rdečega križa iz Jugoslavije. Dr. Robert Neubaur in Nada Kraigherjeva sta bila gosta "Progresivnih Slovencev" in "Slovenske ženske zveze," ki so ob tej priliki prvič skupno nastopile pred javnostjo v znamenju dela v pomoč trpečemu narodu v stari domovini. Njim so se pridružile tudi napredne hrvatske žene, ki so na delu za pomoč ljudstvu Jugoslavije.

Bil je to lep in nepozaben večer za več kot 500 žena in deklet, ki so se zbrale na priredbi, ki se je spremenila v resnično manifestacijo dobre volje vsega konstruktivno mislečega jugoslovanskega ženstva v Clevelandu.

Častni gost večera, ki se je po obširnem in izbranem koncertnem programu končal z zakusko v prizidku Doma, je bila Nada Kraigherjeva, ki je v dolgem govoru podala sliko velike naloge, ki jo je igralo jugoslovansko ženstvo v osvobodilni borbi in katero vrši danes v velikem delu za obnovo svoje domovine.

Za svoja izvajanja jo je zbrano ženstvo nagradilo z burnim aplavzom. Progresivne Slovence so ji v spomin na obisk v Clevelandu poklonile lepo zapestno uro.

Poleg nje je govoril tudi dr. Neubaur, ki je očaral zbrano ženstvo s svojim iskrenim nastopom in stvarnim izvajanjem.

Kot predsednik Centralnega odbora SANSovih podružnic, je delegacijo predstavil Krist Stokel, nakar je program vodila tajnica "Progresivnih Slovencev", Mrs. Josephine Zakrajšek.

Poročilo o delu "Progresivnih Slovencev" za trpeči narod v domovini je podala predsednica Cecilia Šubel, za organizacijo hrvatskih žena je govorila Mrs. Katie Basić, "Slovensko žensko zvezo" pa je zastopala urednica "Zarje" Mrs. Albina Novak. Kot urednica "Progresivnih Slovencev" je pozdravila goste iz domovine Mrs. Mary Ivanusch, Vatro J. Grill pa jima je kot predsednik naše tiskovne družbe želel mnogo uspeha na njuni poti po naših naselbinah širom Zed. držav.

DIREKTORIJ V MAPLE HEIGHTS

Uradniki in direktorji Slov. nar. doma na 5050 Stanley Ave., Maple Heights, za leto 1946 so sledeči: Predsednik Louis Simončič, podpredsednik Louis Kastelic, tajnik Anton Perušek, 5146 Miller Ave., blagajnik Anton Gorenc, zapisnikar in nadzornik Andrew Režin, ostala nadzornika Julia Lipnos in Fred Filipis, direktorji: Andy Hočvar, Frank Vrček, Frank Legan, Joseph Brne, Louis Ferfolia, John Hočvar, Joseph Štekal, Ana Fortuna in Ana Glivar.

SEJA FARMSKEGA ODBORA

Nocoj ob 7. uri se vrši letna seja farmskega odbora SNPJ v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Društveni zastopniki so prošeni, da se udeležijo polnoštevno.

Politični položaj v Argentini podoben nemškemu leta 1935

WASHINGTON (O.N.A.) — V teku razgovora, katerega sem imel z visokim uradnikom vlade, mi je bilo povedano, da je skoro gotovo, da bo polkovnik Peron zmagal v predsedniških volitvah, ki so razpisane v Argentini za dan 24. februarja.

Politična situacija v Argentini je zdaj čisto podobna položaju v Nemčiji leta 1935, mi je rekel omenjeni uradnik, ki je naglasil, da se resno boji groženj proti miru na naši polobli, ako pride do tega, da se v Argentini trdno zaseda naci-fašističen režim pod vodstvom polkovnika Perona. Cilj politike tega spretnega političnega stratega je, da pretvori Argentino v močno vojaško silo, katero bo podpirala mogočna trgovska mornarica pod kontrolo vlade in precejšnja zračna sila.

Peron si je pridobil mnogo zaslonbe med argentinskimi delavstvom s tem, da je dosegel skrajne delavne časa pri povišanih plačah. Ko kandidat za predsedništvo, Peron baje že govori o načrtih, ki so izdelani za dolge dobe — v nekaterih slučajih za 60 let in naprej. Demokratska opozicija, katere naloga bi bila, da zapre Peronu pot do vlade, je dizorganizirana in brez pravega vodstva — in to je prav posebno ojačilo Peronovo situacijo.

Trden nastop proti Peronu s strani zunanega sveta je otežkočen ako ne onemogočen radi obsežnih trgovskih zvez med Argentino in Veliko Britanijo, ter radi tega, ker nekatere osebnosti v ameriški vladi nočejo odobriti takih korakov napram deželi na zahodni polobli. Ameriško zunanje ministrstvo čaka zdaj na med-ameriško konferenco, ki se ima sestati v Rio de Janeiro v marec ali aprilu, kjer se nada, da bo mogoče najti sporazum za skupen nastop proti argentinski grožnji.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Sharon, Pa. — Iz mornarice je bil častno odpuščen Jack Garm, sin nekdanjega farmarja v Sheldonu, Wis., v službi 26 mesecev. To naselbino je obiskal v družbi svojega polbrata Alberta Pobočiča, ki je v armadi že 9 let in 8 mesecev in se je vpisal še za nadaljna 3 leta.

Clevelandčani smo srečni!

Clevelandčani smo srečni, da se sami ne vemo kako. Usmiljeni Bog nam je naklonil take duševne velika-ne, kakršnih ne zmore nobena druga slovenska naselbina, niti ne vsako večjih mest v Ameriki.

V starem in srednjem veku je bil vedno običaj, da so cesarji in kralji imeli na svojih dvorih dvorne norce; kar tekmovali so, na katerem dvoru imajo večjega norca, ki je bril vsake vrste neslanosti, da je zabaval dvorjane. Ako je kateremu Clevelandčanu dolgčas, mu ni več pomoči. Tisti je blizu smrti. V Clevelandu imamo danes največjega dvornega norca, ki je menda zbežal iz Peterčkovega dvora v Evropi in se zasiliral med nami. Večjih budalosti še ni stresal kateri izmed znanih dvornih norcev, kot jih streša clevelandski v A. D.

Čemu bi se jezili? Takim izbornim dovtipom, kot jih tam izvajajo, se od srca smejemo. Dober tek, kdor jih jemlje resno!

Graduacija v Collinwoodski višji šoli

V četrtek 24. januarja zvečer ob 8. uri se v Collinwoodski višji šoli vrši graduacijska slavnost. Ob tej priliki bo 124 graduantov prejelo svoje diplome. Dr. Shephard L. Witman, direktor od koncilja za svetovne zadeve bo imel glavni nagovor. D. plome pa razdeli John F. Morning, član clevelandskega šolskega odbora. Med graduiranci je precejšno število Slovencev in drugih Jugoslovancev. Med drugimi graduirajo:

William Bonfich, William John Cigoy, Frank G. Jagodnik, Maxine Kalsich, Mildred C. Kasunich, Carl Kovacevich, Richard W. Krapenc, Emil John Mahne, Lillian Ann Planisek, Lillian B. Polc, Phyllis Princic, Catherine H. Sacerich, Lillian Mae Strazisar, Henry Lewis ushar, Frank A. Urankar, Brano Urbančič in Dorothy Vesel. Naše iskrene čestitke!

POGAJANJA ZA PORAVNAVO KLAVNICE STAVKE

CHICAGO, 20. januarja — V torek se tukaj na prizadevanje vlade obnovijo poganjanja za poravnave stavke v klavniški industriji, v prizadevanju, da se spor izravna spričo hitro padajočih zalog mesa.

General De Gaulle položil resignacijo

PARIZ, 20. januarja — General De Gaulle je položil resignacijo kot začasni predsednik francoske republike, kar je povzročilo novo krizo v francoski vladi. Posledica bo najbrže ta, da bo morala biti sestavljena nova vlada. De Gaulle je izjavil, da to pot odstopa "nepreklicno." Kriza je nastala, ko so komunisti in socialisti zahtevali, da se armada zniža za 24 odstotkov.

Krzycki govoril s Stalinom; dospel iz Moskve v Sofijo

Predsednik kongresa ameriških Slovanov in podpredsednik unije Amalgamated Clothing Workers of America, Leo Krzycki iz Milwaukee-ja, je prispel v Sofijo in izjavil vašemu poročevalcu, da je generalissimo Stalin trden zagovornik prijateljstva med Rusijo in Zed. državami, ter da je prav posebno odločen skrbeti za ohranitev svetovnega mira.

G. Krzycki je prispel v Sofijo iz Moskve, kjer se je 4 ure razgovarjal s Stalinom. Dejal je, da se je Stalin živo zanimal za razmere, v katerih žive Slovani v Zedinjenih državah, ter da je postavil mnogo vprašanj, da razčisti pojme o tem, koliko imajo vpliva na političnem, gospodarskem in kulturnem polju. "Popolnoma napačno je", pravi Krzycki, "ako nekdo trdi, da so zares veliki možje nedostojni. V teh razgovorih s Stalinom o vprašanjih svetovnih problemov, ni bilo nobene formalnosti".

Krzycki se namerava čim prej vrniti v Zed. države, da pomaga delavstvu v njegovi sedanjosti borbi.

Naši fantje-vojaki

Sergeant Frank Siska, sin Joseph Siska, 15301 Daniel Ave., je bil pred dnevi častno odpuščen iz armade, kjer je služil štiri leta. Zadnje leto je služil v Belgiji, Franciji in Nemčiji. S svojo ženo Carrie in hčerko Karen, živi na naslovu 18610 Cherokee Ave.

Staff Sergeant Alexander E. Terpin, sin Mr. in Mrs. Ernest Trpina, 843 Rondel Rd. je bil častno odpuščen od 77 infanterijske divizije, pri kateri je služil 37 mesecev, od teh 21 mesecev na otokih Tihega morja. Udeležil se je velikih borb na otokih Guam, Leyte, Ie Shima, Kerama, Retto in Okinawa. Po končani vojni je služil na otoku Ashigawa. Obema kličemo dobrodošla doma!

VILE ROJENICE

Pri družini Mr. in Mrs. Hal Prasek so se zgledale vile rojenice in pustile v spomin krepkega fantka, prvorojenca. Mlada mamička je hči poznane družine Mr. in Mrs. George in Albina Braildich, Westropp Ave. Čestitamo!

VAJE ZA IGRO

Vaje za igro "Stari grehi," ki jo poda krožek št. 1 Progresivnih Slovencev, se vršijo v torek ob 7:30 uri zvečer v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

PRISPEVKI V SDD

Prošli četrtek večer se je v Slov. del. domu na Waterloo Rd. nabralo prostovoljnih prispevkov ob priliki kazanja filma iz stare domovine, \$1,705, kar je pač lepa svota, ki se jo bo oddala za pomoč potrebnemu ljudstvu v domovini!

ZAROKA

Mr. in Mrs. N. Vukobrat, 1184 E. 172 St., naznanjata zaroko svoje hčerke Elsie z Armin Bokalom, sinom Mr. in Mrs. Antona Bokala, 731 E. 157 St. Bilo srečno!

Kompanije so zavrnilo mezdno zvišanje, ki ga je predlagal Truman

Velika stavka jeklarskih delavcev, organiziranih v CIO United Steel Workers uniji, se je danes eno minuto po polnoči začela širom Zed. držav, potem ko je U. S. Steel korporacija, ki govori v imenu vse industrije jekla, zavrnila predlog predsednika Trumana, da se delavske mezde zvišajo za 18 centov in pol na uro.

Predsednik jeklarske unije Philip Murray je snoči odpotoval iz Washingtona, kjer je predsedniku Trumanu sporočil sprejem njegovega predloga, da zavzame svoje mesto v glavnem uradu unije jeklarskih delavcev v Pittsburghu, odkoder bo unija vodila gigantično stavko 700,000 delavcev.

Unija je prvotno zahtevala da se plača zviša za \$2.00 na dan, potem pa je izjavila, da je pripravljena sprejeti 19 centov in pol zvišanja. Kompanije so stavile proti-ponudbo za 15 centov zvišanja.

Upanje za poravnavo drugih stavk se izjalovilo

To, da so jeklarski delavci odšli na stavko, tudi pomeni, da so izjalovljeni vsi upi, da se skoraj poravnajo stavke v drugih industrijah, med drugim devet tednov stara stavka 175,000 avtnih delavcev pri General Motors in stavka 200,000 delavcev v električni industriji in pa stavka blizu 300,000 delavcev v klavniški industriji.

Izjalovitev prizadevanj za odvrnitev jeklarske stavke pomeni, da stoji Zed. države pred gigantično industrijsko krizo, kakršne ne pomeni zgodovina dežele. Vsa znamenja kažejo, da bo borba dolga in trpka. Jeklo je podlaga skoro vseh drugih industrij in napoveduje se, da bo v teku enega tedna ali dveh prisiljenih ustaviti obrat neseto tovarn, ker ne bodo imele železa in jekla.

V Pittsburghu so odšli na stavko pred določeno uro

Po mnogih krajih, zlasti v Pittsburghu in okolici, so delavci prenehali z delom še pred uro, ki je bila določena za stavko, medtem ko so v drugih obratih delavci na stavki že več dni ali pol teden. Predčasno so v pittsburghskem okrožju zastavali delavci pri Jones & Laughlin in Allegheny-Ludlum kompanijah.

Splošen vtis glede položaja je, da se bo moglo zavlečenje stavke v nedoglednost prepričiti edino na ta način, ako bi vlada prevzela obrat industrije in ako bi se proti delavcem za slučaj, da bi se potem ne vrnili na delo, nastopilo s kaznimi, ki jih določa Smith-Connally postava.

Druga možnost je, da se bodo jeklarski magnati pod pritiskom javnega mnenja podali in dali delavcem mezdno zvišanje, katero je predlagal predsednik Truman.

V BOLNIŠNICI

V St. Alexis bolnišnici se nahaja Mrs. Fannie Brezovar, soproga Joe Brezovarja, 305 E. 232 St. Podvreči se je morala operaciji, katero je prestala. Želimo ji, da bi čimprej popolnoma okrevala!

V ZADNJE SLOVO

Članice društva "Carniola Hive" št. 493 TM so prošene, da se nocoj ob 7.30 uri zberejo v Grdinovem pogrebem zavodu, da izkažejo zadnjo čast umrli sestri Leopoldini Rus.

Novi grobovi

JOSEPH CERMELJ

Po sedem-tedenski bolezni je preminil v Mestni bolnišnici dobro poznani Joseph Cermelj, star 67 let, stanujoč na 15318 Holmes Ave. Doma je bil iz Ustja pri Vipavi, kjer zapušča brata Viktorja in Henrya, sestre Ivano, Lojzko in Jozefino ter več sorodnikov. Tukaj je bival 38 let in zapušča žalujočo soprogo Mary, rojeno Kozar, domače Korinčeva Mica, doma iz Igljenka, fara Trebnje, in tri otroke: Mrs. Mary Cergol, Joseph ml. in Pfc. Stanley na Pacifiku, brata Krista in Louisa, sestro Mary v Wooster, O., in več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v sredo ob 9:45 uri jutraj iz Josip Zele in sinovi pogrebnega zavoda, 458 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 10:30 uri in nato na Calvary pokopališče.

LEOPOLDA RUSS

Po večletni bolezni je preminila v soboto ob 2. uri jutraj Leopolda Russ, rojena Jazbec, stara 46 let, stanujoča na 1400 E. 43 St. Doma je bila iz vasi Lukovica, fara Brdo na Gorenjskem. V Ameriki se je nahajala od leta 1901 in je bila članica društva Carniola Hive, št. 493 TM in podružnice št. 25 SZZ. Tukaj zapušča soproga Joseph, doma iz Doba, fara St. Vid na Dolenjskem, štiri sinove: Joseph, Rudolfa, Anthony in Augusta, brata Franka Jazbec in več sorodnikov. Med vojno so v stari domovini umrli dve sestri. Pogreb se bo vršil v torek ob 9. uri jutraj iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St., v cerkev Brezmadežnega Spočetja na E. 41 St. in Superior Ave., ter nato na Calvary pokopališče.

EDWARD KOŠAK

Včeraj je umrl na svojem domu Edward Kosak, 510 E. 123 St., star 75 let. Doma je bil iz Vojnega križa, občina Casma, Belovar na Hrvatskem. Tukaj zapušča soprogo Rose, in hči Mrs. Rose Liedberg. Bil je član društva sv. Jožefa št. 99 HBZ. Pogreb se bo vršil v sredo ob 9.30 uri jutraj iz Golub pogrebne zavoda na E. 47 St. in Superior Ave., v cerkev sv. Pavla in nato na Calvary pokopališče.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
For One Year—(Za celo leto) \$7.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.00
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.50

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year—(Za celo leto) \$8.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.50
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.75

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year—(Za celo leto) \$9.00
For Half Year—(Za pol leta) 5.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March, 1879.

104

Sidney Wise (O. N. A.):

NAŠA POLITIKA V JUŽNI AMERIKI

Dogodki zadnjih tednov in mesecev so pokazali, da se je politika Zedinjenih držav v južni Ameriki in naše prizadevanje, da bi podprli stvar demokracije v teh deželah, zapletlo v mreže naših starih grehov... povezani smo v toliki meri z diktatorji in pol-fašističnimi režimi, da nimamo danes nobenih pristašev, ki bi nas podpirali, ko si prizadevamo uvesti demokracijo.

Ko je zunanji minister Byrnes podprl predlog Urugvaja, da se predruža določbe politike nevmešavanja, je vsa latinska Amerika z izjemo Guatemale in Kostarike nastopila proti temu. Celotno demokratično usmerjene vlade kot na primer Mehika so odklonile urugvajski predlog, ker so se bale, da se skriva za njim sebični in imperijalistični program Zedinjenih držav.

Tako je torej postala ameriška politika zaenkrat žrtv svoje lastne nedoslednosti. Ker smo prej podpirali in često celo ustvarjali diktatorske režime, imamo zdaj, ko želimo spremeniti smernice svoje politike, nebroj nasprotnikov. Spruille Braden, ki povsem očitno skuša potisniti ameriško politiko v smer odločnejšega nastopa proti diktatorjem in želi iztebiti fašizem na naši polobli, se ima boriti s težavami, ki imajo svoje korenine v stari politiki našega zunanjega ministrstva.

Prej omenjeni urugvajski predlog je sicer nekoliko nejasen, a je vseeno realističen, ker priznava, da so sedanja sredstva, s katerimi razpolagamo pri izvajanju med-ameriških pogodb, nezadostna in zahteva, da je treba najti nekaj boljšega. Predlog pravi, da ne sme priti do tega, da bi politika nevmešavanja postala zaščita onih, ki hočejo prekriti svoje obveze v sistemu Pan-Amerike.

Za Urugvaj in Čile je uničenje fašizma na zahodni polobli vse nekaj drugega kot idealistična zahteva. Za ti dve deželi, ki sta branila demokracijo in na potu rastočega fašizma v svojih predelih Amerike, utegne biti to vprašanje življenja ali smrti.

V okraju veletoka Rio de la Plata v Južni Ameriki nastaja ogrožen proti-demokratičen blok. Osrčje tega pokreta je v Argentini, toda čedalje bolj se širi tudi v Paragvaj in v Boliviji. Pritisk na slabotnejše sosedo, Urugvaj in Čile, ki sta naslednji dve žrtvi, postaja vsak dan neznosnejši.

Jasno je, da bo prestiž Zedinjenih držav zdaj po koncu vojne počasi padal, ker bo obseg naših nakupov manjši—obenem pa bo vzporedno rasel vpliv Argentine. Urugvajski predlog priznava, da je vpliv Argentine zrastel in da obveze, katere je ta dežela sprejela, ko je podpisala pogodbo med-ameriških obligacij, niso niti v najmanjše ustavile porast argentinskega fašizma.

Urugvajski predlog priznava, da je zamisel pan-ameriških obligacij propadla. Argentina prezira vse obveze, katere je svedeno sprejela v Chapultepecu. Rodriguez Larreta, zunanji minister Urugvaja, je izjavil, da ta dokument služi Argentini le v svrhu zaščite, pod katero se razvija nacistična gospodarska oporišča in fašistične ideologije.

Politika Zedinjenih držav v južni Ameriki se nahaja na razpotju. Nemogoče je dopustiti tudi še nadalje, da fašistični vpliv na naši polobli neovirano raste naprej. Ako se to zgodi, bo prišlo do tega, da se bo rodil v južni Ameriki blok, ki bo usmerjen proti Zedinjenim državam.

Tak blok pa ne bi ogrožal le našega prvenstva na zahodni polobli, temveč tudi našo mednarodno pozicijo svetovne vesilesi. Ako izgube Zedinjene države v organizaciji zedinjenih narodov onih 20 glasov, ki so jim danes še zagotovljeni s strani držav latinske Amerike, bo njih stališče mnogo šibkejšo, tako napram Veliki Britaniji kot napram Sovjetski Rusiji.

Vsak dan nam je težje držati ono vodilno mesto, ki nam utegne omogočiti uničenje fašizma na naši polobli. Vprašanje je, ali bomo našli dovolj podpore v State Deptu in v deželah latinske Amerike, da zmagamo v tej bitki za demokracijo, ki se bije na vsej širini našega kontinenta.

DR. METOD MIKUŽ:

Dajte torej cesarju...

(Mt. 22, 21.)

Ljubljanski dnevnik "Slovenski poročevalec" z dne 11. oktobra 1945 je objavil pod gornjim naslovom naslednje:

Dolgo obetano in pričakovano pastirsko pismo jugoslovanskih škofov je vendarle prišlo in bilo je prebrano v naših cerkvah zadnji dve nedelji. Župniki in kaplani so s tem—eni bolj zanosno in goreče, drugi zopet manj—storili svojo dolžnost, kot so dejali in se opravičevali, pametni verniki pa so si mislili svoje in so zapuščali cerkve.

V glavnem torej v Sloveniji poslanica že od vsega početka ni dosegla tistega namena, za katerega je bila sestavljena. Nekoliko je dvignila glavo le stara in betežna reakcija, ki se itak zadovolji z vsako še tako malenkostno malenkostjo.

Celo s tem, da je raztrosila med svoje "vernike," da sem med podpisniki tega pisma tudi jaz. (Od kod in zakaj meni ta nenadna in povsem nezasluzena čast, biti uvrščen med jugoslovanske škofove in dva slovenska generalna vikarja, res ne vem!)

Je pa to pismo jugoslovanskih škofov zelo velika posebnost in taka zgodovinska redkost, da lahko mirne duše trdimo, da je bil marsikdo nad njim ne samo presenečen, temveč po vsej človeški in krščanski pravici tudi razočaran in ogorčen.

1. Kot motivni stavek naj bi celemu pismu služil znani Kristusov izrek pri sv. Mateju: "Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega." To bi torej pomenilo, naj bi celotna poslanica izvenela nekako v to, da se verniki počue, kakšne so njihove krščanske dolžnosti do nove domovine in obratno, kakšno dolžnost imajo kot državljani še vedno do Boga samega, njegove Cerkve itd.

A kljub temu, četudi škofje—"učitelji resnice" kot se sami slovesno imenujejo v tem pismu—še tako poudarjajo, da "to načelo izvaja (katoliška Cerkva) pri vseh narodih in vseh deželah sveta," more in mora vsak pošten in resničen katoličan brez najmanjšega greha mirno spoznati, da tega načela jugoslovanski škofje s to in tako poslanico v Titovi Jugoslaviji pač ne morejo izvajati.

Vsa poslanica je od prve do zadnje črke pisana s tako ihto, ozkosrčno strastjo in pristranostjo, po vzoru "mnogo hrupa za nič," kot ugotavlja predsednik Kidrič, da nikakor ne more dvigniti niti objektivnega ugleda teh najvišjih katoliških funkcionarjev v Jugoslaviji, kaj šele, da bi pri še tako pazljivem bralec ali poslušalcu mogla vzbuditi vsaj delček prave in nepotvorne resničnosti ugotavljanja dejstev.

Pa ne samo to! Prav vsa ta ihta in strast, ki je zdaleka drugačna na primer od apostolske gorečnosti sv. Pavla, je skrenila celotno pismo kljub omenjenemu motivnemu stavku na opolzkot pot potvarjanja in tako nujno in logično prisilila celokupen episkopat, da je zapisal popolno neresnico: "Današnje stanje katoliške Cerkve v Jugoslaviji se razlikuje po našem mišljenju samo po imenu od stanja odkritega preganjanja Cerkve."

Da to ni res, ve danes vsak pošten človek in živo občuti vsak dober in resničen katoličan. Ali povedano z drugimi besedami: celotno pastirsko pismo je jasen vzgled, kam lahko zaidejo celo uradni in najvišji "učitelji resnice," če se dajo voditi za merljivimi ihti in strasti, in to neupravičeni, neutemeljeni, vodeni od ozkih, sebičnih, osebnosti in nedemokratičnih stremljenj.

Niti zdaleka nimam ne namena, ne pravice, učiti jugoslovanske škofove in generalne vi-

karje, kakšno naj bi to njihovo pismo bilo, da bi kot "učitelji resnice," svoje vernike res prav poučili in obenem poudarili tudi tisto, že stokrat obetano "lojalno sodelovanje." Če ne drugače, se mi je že kot državljanu vzbudila ob tej okrožnici vest in moral sem se nujno vprašati: zakaj ne povedo, kaj je veren človek dolžan dati cesarju, to je svetni oblasti in kot so to na začetku okrožnice tudi obljubili?

Je morda svobodna, demokratična in zvezna država maršala Tita, v kateri na primer tudi ni nobene lakote, ki grozi skoraj vsem našim sosedom, manj vredna kot so bile države okupatorjev, Pavelića in Nedića? Pa vendar so takrat pozivali prav isti škofje kot danes (z izjemo beguncev) svoje vernike k pokorščini, spoštovanju, ljubezni do svojih držav in tiranov, danes pa s prikritimi besedami sicer, a dovolj jasno in zgovorno ne obvezujejo svojih vernikov do domovine in njene oblasti prav v ničemer.

Dalje človek ne najde v pismu niti najmanjše obsebe fašizma, dejanskega početnika vsega zla in gorja, pač pa dovolj jasno, a neresnično, krivično in vse obsebe vredno podtikanje herojski narodni osvobodilni borbi naziv in pridevek državljanske vojne. In nazadnje: niti najmanjše želje po sreči novi Jugoslaviji, nobenega blagoslova, najmanjše želje k napredku, nobene pohvale in nobene besede o osvoboditelju in ustvarjalcu srečne domovine maršalu Titu. Skratka, kot da pri nas ni ne Tita, ni ne dobro, ne lepo. Le zlo in sovraštvo, pokolji in preganjanja.

Naj se potem ti "učitelji resnice" pač ne čudijo, če in zakaj so ljudje zapuščali cerkve, in to zapuščanje ni organiziral ne "brezbožni" materializem," še manj "preganjanje Cerkve." Kaj so torej po tem pastirskem pismu dolžni dati katoličani novi Jugoslaviji? Najlepše in najmilejše povedano: ničesar! In ni prav tega in resničnega katoličana, ki bi mogel trditi, da je tak nauk pošten in pravilen. Do tega pravilnega zaključka je vsak pošten katoličan prišel, a je šel še dalje in se je brez najmanjšega greha vprašal: ali imajo vsi ti škofje in generalni vikarji po vsem tem in po svojem štiriletnem zadržanju sploh še kakšno pravico, prisvajati si moralno vodstvo svojih vernikov?

To vprašanje je spričo poizkusa, učiti izmalichen Kristusov nauk, povsem upravičeno in na mestu in prav tako tudi naslednji odgovor: dokler bo slepa strast vodila te in take "učitelje resnice," je upravičeno tudi vsako odklanjanje njihovega moralnega vodstva. Sami namreč, brez okrožnice, so Titovi ljudje odpravili vse napake, bodisi pri udarništvih, bodisi pri mitingih ali kjer koli drugje, prav tako kot so sami, brez škofov ohranili v teh težkih štirih letih vso pravo in zdravo krščansko moralo delavskih, vseh, iskrenih in naprednih ljudi.

Brez jugoslovanskega episkopata so te zdrave in verne ljudske množice vedele in spoznale, kakšna in katera oblast je od Boga in s preklestvom in cerkvenimi kaznimi prav istih škofov so dokončno uničile po istih škofih blagoslovljeno fašistično zver in ustvarili tisto novo Jugoslavijo, kateri roke teh jugoslovanskih škofov ne privoščijo niti najmanjšega blagoslova. In to Jugoslavijo, ki je spričo žalostnega stanja v celotnem svetu vredna stanja velikega zavdanja, jugoslovanski episkopat na-

ziva posredno necivilizirano in nekulturno.

Mi, Titovi ljudje, in to od preproste vojaka do odločujočega funkcionarja, se danes prav dobro zavedamo, kaj prav za prav jugoslovanski škofje hočejo s to poslanico. Nič drugega kot dvigniti svoje globoko padle delnice moralnega vpliva s tem, da razkriče v vesoljni svet o preganjanju vere in njenih služabnikov in da sprožijo celo preganjanje samo. A bridko se motijo! S preganjanjem in mučeništvom tudi to pot ne bo nič, in to zato, ker ne more biti nič.

Na slavni prapor Jugoslavije nismo napisali samo smrt fašizmu, temveč z istimi črkami, to je s krvjo in trpljenjem: svoboda vere in vesti! Zato noben pošten in resničen škof, duhovnik in vernik pri nas ne bo nikdar preganjan, ne mučen, ne ustrelen.

2. O "dejstvih," ki naj bi govorila in dokazovala žalostno versko in moralno stanje v Titovi Jugoslaviji, je odgovoril že tovariš predsednik Kidrič z "mnogo hrupa za nič," s čemer se vsak pošten katoličan-državljan povsem strinja. Omenil bi zato samo odstavek, s katerim naj bi bila nova Jugoslavija javno in pred vsem svetom ožigosana kot država nečlovečanske kulture.

Gre namreč za grobove padlih sovražnikov, domačih in tujih—in škofje zapišejo: "Pred smrtjo se klanjajo vsi ljudje. Tudi sovražnik po smrti neha biti sovražnik. Tudi njemu pripada po nepisanih zakonih človečanske kulture, ki izvira iz krščanske ljubezni (nesmisel pod črto t al jaz!) pravica do dostojnega groba."

Povedal sem že, da si poštene ljudske množice nikakor ne žele več, da bi jim "učitelji resnice" dopovedovali tudi, kaj je prav, lepo, pošteno in dobro. Iz tega vzroka se vprašujejo tudi ob tem stavku samo tole: le kje so bili vsi ti, danes tako za človečanstvo in kulturo vneti škofje, takrat kot so od njih samih blagoslovljeni okupatorji in domači izdajalci skrivali grobove naših partizanov, da smo jih morali skrivati po gozdovih, da so njihova izmučena trupla mogla najti svoj mir vsaj po smrti?

Ne, Titovi ljudje ne povračujejo enakega z enakim. Vsakega, še tako velikemu sovražniku ali izdajalcu privoščimo grob v svobodni in sveti zemlji. Nikdar pa ne bomo dovolili in to prav zato ne, ker smo človečanski kulturni in krščanski ljudje, da bi še živeli fašisti svojim mrtvim fašistom postavljali spomenike, jim krasiili grobove in s tem ustvarjali kakršne koli sprva sicer sentimentalne in solzave, a kasneje resnejše in uspešnejše pogoje za nova krvoprelitja!

Da, visoki episkopat, klanjamo se pred smrtjo, bojimo se je pa ne! Za nas, Titove borce, je smrt tako nekaj človeškega in naravnega kot to, da izravnamo in bomo izravnali z zemljo vsak izdajalec in sovražnikov grob! Nismo bili in nikdar ne bomo prazno sentimentalni, tudi ne spričo takih grobov, kajti življenje je velika stvarnost, večja, kot si prav gotovo misli visoki jugoslovanski episkopat.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

West Middlesex, Pa. — Tiste roparje, ki so 27. avgusta lani okradli Joeva Godina, ki vodi gostilno blizu vojaških barak, so prišli v West Virginiji pri sličnem ropanju. Dobili so štiri izmed petih; trije so bratje, doma iz Youngstowna, O. Dne 7. januarja je šel Joe Godina v West Virginijo in jih takoj spoznal, nakar so priznali, da so tudi njega oropali. Dobil je nazaj samokres, puške in nekaj zlatnine.

Urednikova pošta

V Madison, Ohio, imamo zares dobre sosedel!

Od moje strani so dopisi bolj poredkoma v javnosti, ker ni nikdar tistega časa, da bi se človek vsedel in napisal svoje misli. V medsebojnih pogovorih pa kaj radi pohvalimo gostoljubnost in naklonjenost naših sosedov, farmarjev.

V Madison, Ohio imamo eno posebno dragoceno družino in to so Babičevi. Mr. in Mrs. Anton Babič nista samo pridna in podjetna na svoji domačiji, ampak zelo rada tudi svojim sosedom izkazuje prijazenost. Vsake praznike in še posebno ob božiču in na starega leta večer se pri njih zberejo sosedu v lepi družbi in tako prebijejo nekaj pravih prijetnih ur v lepi družabnosti. Vsi, ki smo deležni pristne domače postrežbe od te družine, smo jim iz srca hvaležni za njih dobroščrnost. Farmarji itak nimamo dosti drugega veselja ali zabave kot si jo sami napravimo kadar pridemo skupaj pri prijaznih ljudeh in Babičevi so ena družina, kjer ni nobene prisiljenosti ali, da bi se kdo počutil drugače kot popolnoma domač.

Da imajo mnogo dela in domačih opravkov to vsak razume in Mrs. Babič še posebno kot dobra in skrbna mati, čaka na tisti čas, ko bo družina zopet vsa skupaj in sinovi zopet vsi doma. Imajo pet sinov od katerih so bili štirje v armadi in doslej ni še nobenega nazaj, toda upati je, da bodo v nekaj mesecih spet vsi zdravi v svojem družinskem krogu. To bo veselje, ko se povrnejo in bo tudi dovolj vzroka za pravo veselje in zadovoljnost.

Predno končam bi rada omenila imena tistih, ki smo bili pri Babičevih na Silvestrov večer: Mr. in Mrs. Demšar iz Painesville; Mr. in Mrs. Stergar iz Mentor; Mr. in Mrs. Mah iz Madison; Mr. in Mrs. Anton Fidel iz Unionville ter moj soprog Louis in jaz.

V imenu družbe, iskrena hvala Mr. in Mrs. Babič za vso dobroščrnost in gostoljubnost. Pri tej družini vemo, da je vsak dobrodošel, kdor se tam oglasi in potem tudi hvaležen za izkazano prijazenost.

Letošnja zima je mila in upati je, da tako ostane do pomladi. Meščani in meščanke ste pa vabljeni, da obiščete farmarje v naši okolici in če je le mogoče, se ustavite pri Babičevih, kjer boste prav vljudno postreženi z okrepčili in domačimi pridelki. Vse skupaj najlepše pozdravljajam,

Mary Peterlin, Burns Rd.
Madison, Ohio.

BUBBLES PRAVI

● Zakaj je, da je obloka etreka magnet za nesnago? Zdi se, da dvojna sitnost, ker je tako pogostkanje mila! To je zopet en vzrok, da se nadalje odčisti RABLJENE MASCOBE, ki se uporabne za izdelavo več mila, pa nite, kjer so masčobe, tam je torej, hranite jih še nadalje, ne?

Sledovi atomske eksplozije v Hirošimi

WASHINGTON. (O.N.A.) Med drugimi fantastičnimi ročili iz mesta Hirošime, katero je dne 6. avgusta padla atomska bomba, je tudi o dveh stopinjah, ki so se čudežen način pojavile na tleh nekega mesta. Nikdo ne odhod sta prišli, le to je, da jih prej ni bilo. Japonski mači radio, ki je poročal o slučaju, pravi, da je le ena laga mogoča—namreč, da je človek na tistem mestu v traku, ko je udarila atomska bomba. Neizmerna vročina, ki povzroči atomske eksplozije, spremenila beton v mehko, ro tekočo maso, v katero so vtisnili podplati dotičnega vesela.

Ko je potem tudi njega spremenila v paro, je izstopil on, in edina sled, ki je ostala za njim, sta njegovi stopni v mehkem betonu, ki se je zneje zopet strdil.

Mnogo je tudi drugih, katerih in strašnih sledov te plozije. Na nekem mestu, se je prej nahajala pivovarna, nastalo veliko jezero, nega stekla. Najbrže je bilo kopicenih na tisoče steklenic, tem mestu—vročina jih je spremenila v tekočino, ki se je kot voda in pozneje okamenela ali bolje osteklenela.

Izgube življenj v Hirošimi niso zdaj na 139.000 mrtvih, njenih ali pogrešanih. Mnogo je bilo najbrže preko 120.000. Preko 49.000 hiš je bilo po njih—manj kot ena tisočinka je ostala nepoškodovana, krožje smrti in uničenja dve in pol milje v premeru.

Oglašajte v Enakopravnosti

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJULJENEGA IN NEPOZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Ignac Slapnik

Ki ga je Bog poklical k sebi dne 18. januarja 1944.

Dragi soprog in ljubljani oče, dve leti že počiva v grobu, zaklad spominov na Tebi dragi večkrat prišli tih slove v oči: k Bogu naše prošnje so dvigajo, da v nebesih Ti on plačilo da.

Zaljubljeni ostali:

FRANCIS SLAPNIK, soproga: CHARLES, JAMES in LOUIS, sinovi; VNUKI in VNUKINJE.

Cleveland, O. 18. januarja 1946.

EAST 61st ST. CORNER YEARS AGO

"Heinie" Martin Antonic.

(Continuation)

Bowling at Lausche's

The better keggers graduated from E. 55 alleys and started to roll at Lausche's. These lanes were built in 1916 with Mr. Joe Milavec as manager. He was the father of the well-known pianist Mrs. Vera Slejko and vocalists Mary, Josephine and Joe.

In 1918 Joe Pozelnik became manager of Lausche alleys. He relates how in 1917 (before he became manager), one of the hottest matches of that era took place. It was a home and home series featuring a young fellow in his early 20's, Frankie Lausche and Frank Berk in a six-game doubles match against Christy Thies and Joe Gruber of Gruber alleys. Thies averaged 236 in the series, and Lausche in true to form hero style, averaged a sizzling 237 to win the series with Berk. Among many things related about Governor Lausche's younger days, Pozelnik recalls seeing "Frankie with mine own eyes cleaning alleys on his knees."

In 1922 Pozelnik leased out the alleys in his own name thereafter known as Norwood Alleys. Two of the lanes had automatic hand machines. Alleys 3 and 4 had small pegs in center of each of 10 spots. These pegs were raised in place by the pin setter with a device which he stamped with his foot before placing pin with hole in center over the peg. This created some fun when a ball would skin the pin and it wouldn't fall.

A coal stove just a couple feet back of the runway on alleys 2 and 3 heated the entire establishment. While good ol' Joe, after opening the building, was rushing to start a fire, the bowlers crowded around the pot-bellied stove to keep warm. Before opening for business following cold nights Joe would carry his stock of pins near the stove to warm them up for couple hours and overcome their dampness. (These same alleys of today managed by Mr. Bundy now have modern equipment heating etc.)

Some of the bowlers of that period were: Joe Milavec, Fritz Meden, Gus Zupancic, Grapentine, Hauschel, Al Bohnsack, Perme the electrician, Charly Strnisha, Lefty Perko, Harry Gornik, the Lausches, John and Vic Jadrach, Rubber Kausek, John J. Prince, now councilman in 32nd ward, Frank Luzar, and the old Carry Tiger gang Tony Lach, Math Pakiz, Charles and Louis Krasovec, Boldin, Lunka, Joe Gornik, tailor, Sober and Prevec, grocers.

Wednesday Afternoon League

Business and professional men had a league bowling every Wednesday afternoon. Here are a few names: Gus and Tony Kausek, Stampfel, Joe Zalokar, cafe proprietor on Addison Rd., Frank Zakrajsek, undertaker, Mervar Dry Cleaner, Joe Demshar, builder, Frank Verbic, John and Anthony Grdina Jr., Jack Debevec, Anton Anzlov, Solar, Carl Tieber, George Noric, barber, and Frank Jaksic. Attorneys were: John L. Mihelich, now Civil Service Commissioner, Leo Kushlan and Frank Surtz. Doctors were also represented during those happy Wednesday afternoons. They were: Seliskar, Neuberger, Lausche, Mally, Sitkowski, Zupnik, Herkner and Klausner.

New Alleys in Collinwood

In 1934 Pozelnik took over Doan Alleys at E. 105 St. and St. Clair Ave. In 1938 he opened his own newly Demshar constructed modern 8-lane alleys on Waterloo Rd. Joe has had some of the best bowlers in his

establishment. He has always been a good sport and is one of the deans in bowling circles. As a follower of big league baseball Joe knew batting averages of most players by memory. He was always ready to argue facts and figures. The Waterloo Recreation boss doesn't wear his cap as often as he did in the past.

He is showing some gray hair and this has prompted some of the boys to call him the Gray Eagle. If you want to open an encyclopedia on baseball and bowling of early years just talk to Pozelnik. He'll tell you for instance that in 1901 the ABC tourney was bowled with candles serving as the only means of lighting. There were 41-5-man teams entered. Yes, bowling has come a long way.

"A NATION OF NATIONS"

Louis Adamic's latest book "A Nation of Nations" was the second best seller in literary works in Cleveland during the current week. It sells for \$3.50 and can be obtained at the "Enakopravnost" office, 6231 St. Clair Ave.

Picture Story "Liberation"

The new booklet "Liberation" edited by Mr. Louis Adamic, which gives a pictured story of the Yugoslav people and their struggle for freedom, is on sale at our office. Price is 50 cents.

Dark Suit Will Help Buy Bond

Loose jacket and slim skirt feature this dark suit for many needs. Made at home from a pattern secured at a local store, it saves money for an extra Victory Bond. Jacket can double as a topper for dresses. U. S. Treasury Department

NATIONAL LEADERSHIP CHAMPS . . . Donald McKnight, 21, Street M.J., and Mary Arlene Nelson, 20, Humboldt, Kas., new 4-H club year ship champions.

ENAKOPRAVNOST
6231 St. Clair Ave.
HENDERSON 5311-12

ENGLISH SECTION

BUY VICTORY
BONDS NOW!

Telenews Theatre

An exclusive Telenews Film Forum subject "Rebellion in the Dutch Indies," dealing with the Indonesian revolt, headlines the new bill at the Telenews this week.

Bruno Shaw, noted Far East expert states that this is the first time in 75 years that the Netherlands government is faced with revolution.

The Indonesians have taken this moment of Japanese defeat to launch their move for freedom, hoping that the Dutch would be unable to assemble enough forces to put it down.

Telenews presents the camera story of the strike scene in America as we moved into the first weeks of 1946. Steel strike threatened. A Telephone strike swept the nation. Telegraph workers walkout in Washington. Picket lines across the 48 states become a common place. At Stamford, a city-wide strike. Henry Ford Jr. makes a statement on policy for the sound cameras. In Detroit, Henry Kaiser signs a contract with the UAW which places obligations on labor as well as management.

THE MONKEY'S VIEWPOINT

Three monkeys sat in a coconut tree. Discussing things that are said to be: Said one to the others, "Now listen you two; There's certain rumors that can't be true." That man descendant from our noble race. Th every idea! It's dire disgrace! No monkey ever deserted his wife. Starved her baby and ruined her life. And you've never known a mother monk To leave her babies with others to bunk 'Til they scarcely know who is their mother. And another thing you'll never see, A monk build a fence 'round a coconut tree And let the coconuts go to waste. Forbidding all other monks a taste. Why, if I put a fence around this tree Starvation would force you to steel from me. Here's another thing a monk won't do, Go out at night and get on a stew. Or use a club, or gun, or knife To take some other Monkey's life. Yes, man descended, the 'onery cuss, But brother, he didn't descend from us.

Boykin Tool Monthly Patter

Amer. Committee For Jug. Relief Baby Food Campaign

The first official delegation from Yugoslavia to the people of America will arrive in Pittsburgh on January 18th.

Representing the Yugoslav Red Cross, the delegation is headed by Dr. Robert Neubaur, Lieutenant-Colonel of the Yugoslav Army of National Liberation and Chief of the Health Division of the Yugoslav Red Cross.

In this country to carry on official business for their government, the delegation includes Nada Kraigher, a young Slovenian woman who was formerly a Lieutenant in the Partisan army, and Lieutenant Gajo Ratkovic, who grew up in Steelton, Pa. and became one of Yugoslavia's outstanding organizers.

The party is on a coast to coast speaking tour and seeks to better acquaint the American people with the needs and aspirations of their country. Dr. Neubaur, in setting out for Pittsburgh, asserted that "like Americans, the Yugoslavs are self-reliant with the gift for improvisation."

Although Yugoslavia is reported to be one of the worst ravaged countries of Europe due to severe allied and enemy bombing as well as their own scorched earth policy. Dr. Neubaur asserted that by toil, sacrifice and unity the people would themselves repair material damages to their country within five years. This is believed to be the first time that any representative of a European nation has issued a statement on recovery.

With human reconstruction the story is quite different. Dr. Neubaur said, "Nearly 1,200,000 Yugoslav children now suffering from advanced malnutrition may never wholly recover. The 12,000 children suffering from bone tuberculosis, and for whom only 500 beds are available, may not survive the next few years."

"We can, and did, destroy Nazis with our bare hands. Can we feed children with empty hands? Unfortunately, in many of our districts this is the situation: No grain from devastated land, no milk from destroyed cows."

The Yugoslav delegation is traveling under the auspices of the American Committee for Yugoslav Relief which is opening a campaign for much needed "Baby Food" on January 14th. Mrs. Eleanor Roosevelt became honorary chairman of the Committee on the eve of this campaign.

Contributions for the Baby Food Campaign can be sent to the American Committee for Yugoslav Relief, 1005 Berger Building in Pittsburgh or to your nearest Yugoslav Relief Committee.

Put out the cat, wind the clock—and check your fire every night before you retire. The Greater Cleveland Safety Council and the National Safety Council calls your attention to the stories about home fires you've read in your local newspapers lately. If you bank your fire at night, be sure to leave two or three live coals to consume poisonous gases. Keep your home fires burning in the proper place.

FIGHT JAN. 14-31
INFANTILE PARALYSIS
JOIN THE MARCH OF DIMES

The National Foundation for Infantile Paralysis

TRIESTE

by A. J. P. TAYLOR
Fellow of Magdalen College,
Oxford

(Continuation)

Not a town in eastern Europe but bears witness to this rule. In 1815 two-thirds of the sixty thousand inhabitants of Prague called themselves German. A century later, when the population had increased tenfold, only twenty thousand Germans were counted.

Until 1880 the city council of Budapest transacted its business in German, since it was the body of the city merchants.

Riga was German; the towns of Transylvania were German; even the trading quarters of Constantinople had a German character.

Further east the Poles played both parts in turn: in western Poland there were German towns in a Polish countryside, in eastern Poland there were Polish towns in an Ukrainian or Lithuanian countryside—Lvov the great example of the first, Vilna the great example of the second.

The territory of the Slovenes had two "colonisers." On the eastern side of the Julian Alps were the Germans, creating towns with a German character at Klagenfurt and Maribor. On the Adriatic coast were the Italians. Two centuries ago every fishing village and to outward view every port from Venice to the southern tip of Greece appeared Italian. These towns and villages were not inhabited by Italians; but Italian was the language of administration and trade, especially the language of maritime trade. Every seaman spoke Italian as the uniform of his profession.

The peasants remained Slovene as they had always been. But until the beginning of the nineteenth century peasants had no political existence; their nationality counted no more than the nationality of their cattle. Even the French revolutionaries reckoned only with the educated and propertied classes, reckoned only with the towns. Hence in 1915 Istria seemed to be Italian, so far as it seemed to be anything at all, as Dalmatia (where the Italians were not 5% of the population) seemed to be Italian, as Bohemia seemed to be German, or as the Ukraine seemed to be Polish.

The great political event of the nineteenth century which is shaping the destinies of central and eastern Europe to the present day, was the awakening of the peasant peoples. Towns grew no longer slowly, but at breathless speed. Peasants crowded in from the countryside too rapidly to be absorbed into the urban nations. Their peasant dialects revived as literary languages, and every peasant nation found intellectual leaders.

This great process created, or recreated, the Czech, the Croats, the Slovaks, the Ukrainians—and the Slovenes.

In much of the area "colonized" by the Germans the Slovenes asserted themselves with difficulty, and before the end of the nineteenth century everybody recognized that Carniola, the Slovene territory beyond the Julian Alps, was inhabited almost exclusively by Slovenes.

It was the great misfortune of the Slovenes that, just before their national awakening, there was created, on their national territory, a great Mediterranean port, the greatest port in southern Europe after Marseilles and Genoa, and that this port was, quite without design, given an

Italian character. Even without Trieste the Italians would no doubt have striven to maintain their superiority over the Slovenes just as other "historic nations," the Germans, the Poles, the Magyars, resisted national emancipation elsewhere and resist it to the present day. Without Trieste the Italian claims would have lacked plausibility and substance. Even Italian patriotism could not have been inflamed for the twenty thousand Italians of Gorica, the westernmost part of this territory.

Trieste was an "artificial" town, a creation of the railway age and of German plans for European domination. Until the 1840s it had been but an obscure fishing port of no trading importance. Its creator was Baron Bruck, a German from the Rhineland, and the first great advocate of the project which later became known as "Mittle-europe"—the plan for bringing all Europe east of the Rhine under a single economic and political administration.

Bruck chose as the framework and trade name of this plan the Austrian Empire and the House of Hapsburg. Only this mistake distinguished his aims from those of William II or Hitler.

Bruck built the first docks in Trieste and founded the first shipping lines. In 1848 he became Austrian Minister of Commerce and then made the Austrian Empire a single tariff area with Trieste as the principal outlet to the world.

These great schemes could never have been achieved before the age of railways, which freed central Europe from dependence on waterways and ended the monopoly of the Rhine, the Elbe, and the Danube. So far as foreign trade was concerned, the Austrian railways were made to center on Trieste. By the beginning of the twentieth century there was a double-track line to Salzburg and so to southern Germany; a double-track line to Vienna and so to Bohemia; a single-track line through the Julian Alps to the Slovene districts and Styria; a double-track line to Ljubljana which gave another route to Vienna and which, after the Four Year's war, was extended to Zagreb and so tapped Croatia and western Hungary. But all this time no line of importance connected Trieste with Italy. Nor was this surprising—there was no real connection between Trieste and Italy.

Trieste fulfilled all Buck's expectations. It became (to use the twentieth-century state names) the port of Austria, of Bavaria, of Hungary, of northern Yugoslavia, and to a considerable extent of Czechoslovakia. Its trade range reached to western Rumania and to the Ukraine.

At the same time it would be a mistake to exaggerate the importance of the share of central European countries and to minimize the share of the territories which later became Yugoslav. One of the more subtle arguments of Italian apologists is to suggest that Trieste is the port of central Europe, not of Yugoslavia. The trade figures of 1913 do not bear this out. Of the total railway traffic of 2,800,000 (metric) tons more than a quarter (800,000) came from the lands inhabited by Slovenes: German-Austria and the Czech lands came next with about 600,000 tons each.

Austria and Czechoslovakia had also other outlets through the German North Sea ports. The Slovenes had only Trieste and when, after 1920, they were cut off from Trieste by the Italian frontier, they were ruined.

Two centuries hardly figure in the statistics of 1918. One is Croatia. Croatia was severed from Trieste by the railway pol-

icy of the Hungarian government (which controlled Croatia), designed to prevent any contact between Croatia and the Austrian part of the Austro-Hungarian Empire. Once a railway was built between Ljubljana in Zagreb, the capital of Croatia, as it was immediately after 1919, Croatia would have become a great user of Trieste, had not the Italian frontier barred the way. Then the Yugoslav share of the total would have reached at least a million tons.

The other country which did not use Trieste was Italy. The Italian traffic with Trieste in 1913 was 85,000 tons, not 3 per cent of the total. The great port of Venice was more than adequate for Italian needs; and the Italians desire Trieste not to use it themselves but to ruin it for the benefit of Venice, the merchants of which largely financed the political campaign for its annexation, and to prevent its use by others.

The trade statistics of 1913 can be thus summarized: Trieste was essential for the foreign trade of the Slovenes and of northern Croatia; it was useful for the foreign trade of Austria and Czechoslovakia; it played no part whatsoever in the foreign trade of Italy. Thus, on economic grounds, Yugoslavia had the decisive claim to Trieste after the dissolution of the Hapsburg Monarchy.

But to revert to the character of Trieste before the Four Years' War, the great port traffic naturally brought with it industrial developments; not only shipbuilding, but oil refineries, food industries, and a great banking organization.

Trieste, most surprisingly, became the most important insurance center in central Europe. It became too, a cultural center. Just before 1914 it was inhabited by at least two writers of European importance, Svevo and James Joyce. It would be fanciful to find much of Trieste in Ulysses, though it must have been through Trieste that Bloom reached Dublin.

The writings of Svevo contain the full spirit of Trieste. Svevo's work is interesting for another reason. Though written in Italian (by no means the purest Tuscan), they have nothing in common with Italian literature, but are manifestly the work of a fellow-countryman of Schnitzler. In other words they are works of "Austrian" literature, which merely happen to be written in Italian, as Schnitzler's happen to be written in German. Both writers felt as "Austrians" and, like many who felt so, both writers were Jews.

Trieste thus grew, par excellence, as an "Austrian" town, created for an Austrian Imperial purpose. It owed nothing to Italian effort. Like the Austrian Empire, it had no national character. It certainly did not serve, could never serve, any Italian economic need. So far as it served a national purpose, that purpose, again like the Austrian Empire, was German, not Italian.

But, for convenience and certainly not by national design, Italian was the maritime language of the Austrian Empire, a language inherited from the Republic of Venice, and this at a time when the Slovenes of the surrounding countryside were still a "submerged people." Therefore when Trieste started on its career of greatness, it started as an Italian-speaking city, and remained predominantly so at the beginning of the twentieth century.

(To be continued.)

FIGHT INFANTILE PARALYSIS
JANUARY 14-31
The National Foundation for Infantile Paralysis

TEREZA ETIENNE

JOHN KNITTEL

(Nadaljevanje)

"Zdaj moraš k seji," ga je pomirjeno opozorjalo. "Tvoja prva seja je. Nič se ne boj. Pojdi zdaj! Moraš — moraš."

"Dobro, šel bom." Spustil jo je. "Čas bo dokazal, da imam prav. Toda dolgo bo trajalo. Nemara bodo minila mnoga leta, preden bom točno in resnično vedel, kje in kaj sem na tem od boga prekletem svetu."

Poljubil jo je in odšel iz hiše.

Preden je stopil preko praga občinske hiše, je večkrat globoko zadihnil. Nato je naletel na Blaserja, ki mu je goreče želel dober večer in mu sporočil, da so gospodje že v dvorani in bodo, ko bodo rešili tekoče zadeve, sejali kasneje v sobici pri "Medvedu."

"To je lepo," je pripomnil Gottfried.

Skupaj s pisarjem je stopil v sejno sobo. Gospodje dr. Blatter, Zurmühlen, Buhler, Baumann in Vogeli so vsi vstali, da bi sprejeli najmlajšega člana občinskega sveta. Nato so možje s častitljivim izrazom posegli okoli velike hrastove mize; Gottfried je zasedel stol svoje očet. Občinski predsednik Niederegger je pozdravil z izbranim govorom Antona Jakobša študirane sina, o katerem so vsi upali, da bodo njegovi številni talenti občini v veliko korist. Nato si je nataknil Blaser na konec nosa svoja očala, ohrkal se je, prebral zapisnik zadnje seje in poročal nadalje, da so vendar posekali staro bukev, ki je že od nekdaj ovirala vozove, kakorkoli so vozili seno na glavni cesti. Dalje so po načrtih dr. Blatterja povečali oni prostor ob iztoku žabjega kalam, kjer ženske perejo. Stroški znašajo sedem sto trideset frankov in pet in štirideset rapov. Zadnja leta so se venomer kregale, ker ta prostor ni bil nič kaj pripraven. "Mislim, da ima dr. Blatter natančnejša potrdila," je pristavil in se ozrl preko robov svojih očal po sobi.

Gottfried je sedel in poslušal še mnoge majhne zadeve, ki so jih obravnavali po dnevnem redu drugo za drugo vestno in pravilno. Ko so se posvetovali o zadevi Knubel — Knubel je postavil svoje gnojšče predalec na cesto in ko so mu ukazali, naj vse skupaj pomakne za en meter nazaj, se je branil, nakar so mu po zakonu naložili denarno globo in ga razen tega še prisilili, da se je ravnal po odredbi — je obšlo Gottfrieda toplo čustvo, da je doma. Neznatnost gamskega parlamenta in njegove drobne funkcije so mu na novo vzbudile izginulo ljubezen do domovja, do domovine. Tu je bil med onimi možmi, ki jih je označeval nasproti Terezi vedno za neumne povprečne, med onimi možmi, ki jih je vedno dolžil, da imajo pokrnjena čustva in slabotno voljo. Ne, resnično ni imel vtisa, da bi bili brezbrizna in nevedna družba; četudi so se morda pri zelo znatnih stvareh strašansko resno držali.

Ko se je on trudil in iskal v delih velikih mislecev pomoči, ko ni mogel nikakor najti trdnih tal v vsej filozofiji, da, ko je dospel nazadnje do onega uničevalnega nagona, ki je zaključek brezkončnega in brezciljnega razglabljanja, so ti možje vestno in iskreno opravljali majhna dela, drugo za drugim in korak za korakom so si nagradili svoj svet, svet vsakdanjosti. Kaj pa je bil končno ves svet ko vsakdanjost?

Ti možje so ga poklicali med se kot sebi enakega! Njihovi glasovi so ga izvolili, ker je bil sin velikega očeta, katerega spomin so spoštovali. Sprejeli so ga skromno in zdržno, toda prisrčno. Bil je zdaj predstavnik gamskih občanov — samo gamskih. Toda ali ni predstavljali mali Gam prav za prav vsega sveta?

Gottfried je sedel globoko zamišljen. Nenadoma ga je poklical Niederegger.

"Kaj pravi gospod Muller k temu predlogu?"

Gottfried se je rahlo zdrznil.

"Ah! Gospoda moja! Novinec sem. Zaenkrat bom samo poslušal in se učil."

Zadovoljno so zagodrnjali okoli mize. Take skromnosti človek ne bi pogosto srečal med vladajočimi oblastniki v Oberlandu.

Za trenutek je imel Gottfried na jeziku strahovite besede, toda spet so zdrknile nazaj. Udušil jih je. "Kaj počnem tu?" bi rekel, če ga ne bi zadržala neká notranja sila. "Jaz; Jaz! Umal sem vašo pošteno družbo! Zame ni več prostora v nobenem socialnem redu. Drugi naj v njem živijo. Toda jaz ne!"

"Tako!" je zaklical nenadoma Niederegger. "Dovršili smo svoje naloge. Zdaj bomo obiskali Johana Timma pri 'Medvedu'."

Sejo so nadaljevali pri "Medvedu". Se enkrat so obravnavali vse tekoče zadeve, le s to razliko, da je imel zdaj vsakdo izmed njih pred seboj majhen kozareček.

Sejni večeri so bili sveti večeri, ob katerih niso smele zakonske žene ugovarjati, če njihovih mož še pozno v noč ni bilo domov. In možje so to okoliščino temeljito izkoristili.

Kakor hitro se je poslovil Niederegger, je šel tudi Gottfried domov. Ko je prišel do Gamhofa, je ugledal za zaveso pri oknu Terezino senco. Zadržal je svoj korak, za trenutek je zamišljeno obstal in gledal.

Ko se je Gottfried vrnil domov, je zdrsnil na stopnicah in padel. Tereza je slišala v svoji sobi padec in je pohitela ven.

"Ej, kako si me prestrašil!" je zaklicala.

Sedel je na stopnicah in se smejal.

"Smešno," je dejal, "navadno padajo ljudje po stopnicah navzdol. Jaz seveda, ker sem jaz, sem padel po stopnicah navzgor. Pri meni gre vse navzgor ... v višino ... satansko."

"Ali si se pobil?" Pomagala mu je vstati.

"Niti najmanj ne."

Nato sta šla oba v njegovo sobo.

"Ne razumem. Bila je najbrže nenadna slabost. Nisem je opazil, dokler nisem bedasto ob sedel kakor tepec."

Odložil je plašč in čevlje ter sedel.

"Nekje je prepil," je rekel. "Morda je okno odprto?"

Vstal je spet in stopil k oknu in ko je videl, da je zaprto, je šel z roko po okviru.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

Oglašajte v ... Enakopravnosti

PISMA IZ STAREGA KRAJA

Dogodki v Dobrničah pri Trebnjem

Anton Glavan, 1279 E. 55 St., Cleveland, O. je prejel pismo od brata Franceta iz vasi Železno, števil. 13, pošta Dobrniče pri Trebnjem na Dolenjskem. Pismo prikazuje aktivnosti partizanov na Dolenjskem. Sedaj so veseli zmage in rezultatov zadnjih volitev. Pismo je sledeče vsebine:

Železno, 18. nov. 1945.

"Dragi mi brat!"

"Preje ko Ti nadalje pišem, Te prav lepo pozdravljam. Leta 1932 sem dobil zadnje pismo od Tebe. Dne 15. novembra letos sem dobil pa zopet. Tako smo bili veseli, ker pišeš, da si še živ. Edini moj brat si še Ti, ki si tam daleč v tujini."

"Brat Janez, ki je bil v Mirni peči, je umrl 6. avgusta 1938 leta v ljubljanski bolnišnici. Vnela so se mu čreva in je med operacijo zaspal."

Sestro Micko so pa belogardisti ustrelili 10. marca 1945 leta, ob 11. uri zvečer, skozi okno. Dobila je okrog 20 strelcev v prsa. Bila je takoj mrtva. Vzrok je bila njena 24-letna hčerka Sabina, ker je bila pri partizanih."

Njen 15 letni sin Jakob pa je bil v Kočevskem rogu v partizanskih tiskarni."

"Oče je star 87 let in je še živ in že v drugi vdovec."

"Sedaj pa opišem, kako se imamo pri nas doma na Ravni. Italijani so nam pobrali 3. julija 1942 leta dva konja in dve kravi. Dne 1. avgusta istega leta so zopet vzeli enega konja"

6 vojnih bondov

je bilo izgubljenih med 8. in 9. januarjem med Waterloo Rd. in N. Y. C. mosta. Vsi so bili podpisani. Pošten najditelj je prošel, da jih vrne na naslov, ki je označen na bondih, ker jih gotovo ne bo moral menjati na tista imena. Najditelj dobi nagrado če jih vrne.

Oglašajte v ... Enakopravnosti

NAGRADE

DO \$300 IN \$25.00 ZA

"DOOR PRIZE"

SE BO ODDALO VSAK

TOREK in ČETRTEK večer

v Slov. del. domu na Waterloo Rd., ob 8. uri

Vabi se občinstvo na obilno udeležbo.

PRIREJA UNIJA FISHER BODY DELAVCEV,

KI SO NA STAVKI

Clearance Sale

• Coats	Children's Dresses	Men's & Boys' Mackinaws
• Dresses	Skirts	Men's Water Repellent Jackets
• Hats	Suits	Khaki Jockey Shorts
• Skirts	Jerseys	Men's & Boys' T Shirts
• Blouses	Training Pants	Men's & Boys' Sweaters
• Sweaters	Snow Suits	Curtains
• Ladies' Slacks	Girls' Caps	Rugs
• Babushkas		

Anzlovar's Dept. Store

6202 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

vali v Liškem hribu že en teden. Potem pa je šel še moj sin Jože, star 17 let, dne 29. aprila zjutraj ob 6. uri k prejšnjim, k oni trojici, češ, da bo tam najbolj varen pred belogardo. Jaz sem branil fantu, na ne gre v hosto k oni trojici, da jih bo preveč. Toda fant je vseeno šel.

"Točno ob 7 uri tisti dan je prišlo, eno uro po fantovem odhodu, iz Žužemberka 80 belogardistov, iz Dobrave 80 in iz Dobrniče 80. Ob pol osmi uri zjutraj so bili vsi štirje pobiti, oziroma ustreljeni. Šele čez pet dni smo našli v hosti mrtvega Jožeta. Dobil je strel skozi trebuh."

"To je bilo žalostno, ko smo ga pripeljali mrtvega iz hoste domov. Bil je dober fant in dober muzikant. Hodil je po mitin-

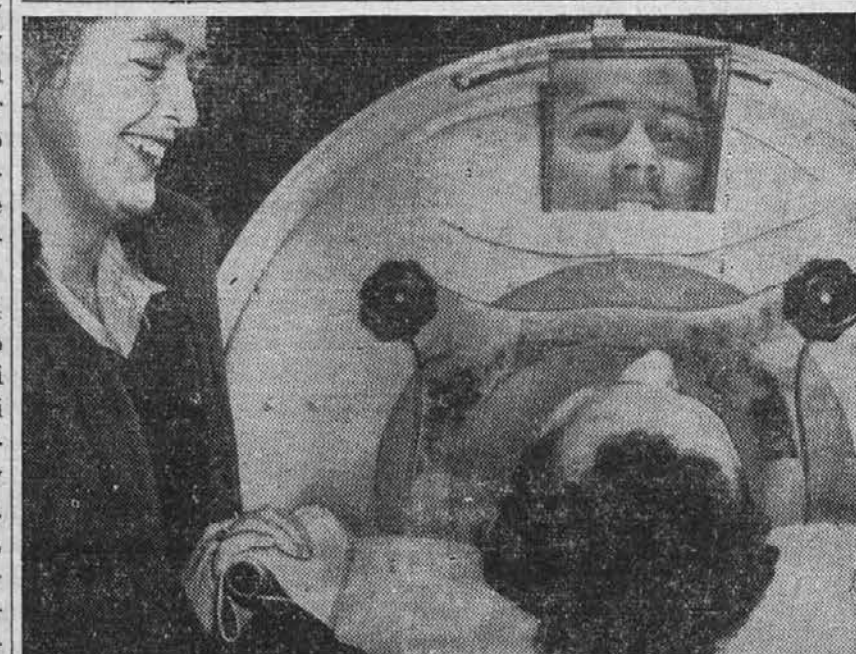
gah (shodih) igrati. Saj imate sliko, ki je najmlajši na sliki. Dragi brat, to je za mene najhujši udarec, ker so mi fanta ubili."

"Dne 19. septembra 1944 so prišli Nemci in belogardisti in so mi kozolec zažgali. Bil je toplar s petimi štanti in z opeko krit. Škoda je bila velika, zgorela je detelja, dva voza, skoraj novi fedrove in drugo orodje zraven. Tedaj so še vzeli eno kravo in enega junca. Vidiš, tako smo doživeli."

"Ali danes proslavljamo dan zmage, to je 11. novembra, ker so volitve vse v najboljšem redu izpadle."

"Prosim, piši mi še kaj in kakšno sliko mi pošljite. Pozdravljam vse skupaj."

"France Glavan".

SOLDIER IN IRON LUNG ... Cpl. Walter H. Hargrave, Topeka, Kan., arrives at Hamilton Field, Calif., with Nurse Lt. Peggy O'Neal, Bridgeport, Conn. Corporal Hargrave made the 11,000-mile trip from Calcutta, India, via an air transport. This was the longest trip in iron lung.

SKEBE & ULLE

PLUMBING AND HEATING CO.

15801 WATERLOO ROAD KENMORE 7248

Nanovo položimo vodne cevi in sčistimo odvodne kanale. Dajte vaše naprave za gretje na paro in vročo vodo sedaj pregledati! — Mi prodajamo plumberski in grelni material ter istega tudi instaliramo.

Nočni klici: MIKE SKEBE—KE 4614 — AL ULLE—IV 1788

RUDOLPH BOZEGlav WINERY

JE SEDA J ODPRTA OD PONEDELJKA DO

PETKA

od 8. ure zjutraj do 10.30 ure zvečer

OB SOBOTAH

od 8. ure zjutraj do 12. ure polnoči

6010 St. Clair Ave. — EN 0282

VABILO NA

VABILO NA

LETNO DELNIČARSKO SEJO SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA

na Recher Ave., Euclid, Ohio

Seja se vrši

V SREDO, 23. JANUARJA, 1946

Začetek ob pol osmi uri zvečer

Upamo, da se vsi društveni zastopniki in delničarji gotovo udeležite. V vpoštev pride gradba novega doma in volitve novih odbornikov za leto 1946.

Vam vsem želimo srečno in veselo novo leto!

Odbor SDD

CONSTRUCTION LOANS STRAIGHT BANK LOANS FHA LOANS GI LOANS

PROMPT SERVICE

LOW INTEREST RATES

Monthly Reduction Loans

APPLY AT

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 5670

Za delavce

DELAJTE V MODERNEMU POSLOVJU THE TELEPHONE CO. potrebuje

ŽENSKO delavke hišnih delavk

Downtown poslopišje

Stalno delo—Dobre plače

Polni ali delni čas

6 večerov v tednu

5:10 do 1:40 zj.

Zglasite se na

Employment Office

700 Prospect Ave., soba 101

od 8. zj. do 5. pop., dan

razven ob nedeljah

THE OHIO BEL

TELEPHONE CO.

Mali oglasi

Pošten fant

želi dobiti opremljeno hišo; ako mogoče s hranilno kuhinjo in vzhodni strani mesta. Tri ali štiri sobe, ima za oddati, naj pusti slovo v uradu tega lista

Ženska

dobi delo za likanje in ko čiščenje. 2 osebi v hiši. Dobra plača. Vprašati na 482 E. 129 St., GL

Dohodek-donašajoče poslovanje

Za 2 družini, 6-6 sob

Decker Ave. \$93 do

mesečno. Cena \$7800.

Za 2 družini, 5-4 sob

E. 65 St. \$4,500.

FOX REALTY

8411 Superior Ave.

CEdar 6613 ali GA 6613

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. HE

Prvovrstna popravila na

vrst radio aparatih

Zakonski par

brez otrok, oba zaposlena

želi dobiti v najem

in kopalnico. Kdor ima

oddati, naj pokliče HE

SANDOR & SMITH

Slovenske plošče in

RADIO APARATI — ELEKTRONIKA

NI PREDMETI — DARILO

10407-11 Union Ave. MI

A. A. SUPER SERVICE

8117 St. Clair Ave.

Pralni stroji, električni

ci, likalniki, itd.

Hitra in zadovoljiva popravila

Imamo dele za vse vrste

Veteran druge vojne

V Euclidu

na Arbor Ave., za 2 družini

sobe v zelo dobrem stanju.

55x165. Se prodaja po zmeri

ni.

E. 74 St., južno od St.

Ave.; za 2 družini, modern

ša, 5-5, "fireplace," "china

net." 2 garaži, vse čisto in

znotraj in zunaj. Se prodaja

zmerno ponudbo.

Neff Rd., od Blvd., lota 10

čevljev; lepo splanirano, v

cvetlic, jagod, nekaj sadja

zmerni ceni.

Muskoka Ave., blizu E.

St. Lota 41x100. Po zmeri

John Knific Realty

820 EAST 185th St.

vagal La Salle Ave. in E.

IV 7540 KE

Oglašajte v Enakopravnosti